Grila nr. 1

Primire în profesia de avocat - Definitiv

20 septembrie 2026

Cod IFEP:

1. Cetățeanul străin CC, lipsit de mijloace materiale, solicită asistență extrajudiciară pentru formularea unei pretenții vădit inadmisibile. Legislația statului său nu acordă cetățenilor români un tratament similar în materia asistenței extrajudiciare. În acest caz:

A. între altele, asistența extrajudiciară îi va fi refuzată cetățeanului străin CC, întrucât pretenția este vădit inadmisibilă;

B. între altele, lipsa tratamentului similar pentru cetățenii români, în statul de origine, constituie un motiv pentru neacordarea asistenței extrajudiciare;

C. lipsa mijloacelor materiale obligă decanul să acorde asistența, indiferent de inadmisibilitatea pretenției și de absența tratamentului similar.

2. În urma judecării abaterii disciplinare săvârșite de avocatul AA, Comisia de Disciplină a Baroului B i-a aplicat sancțiunea disciplinară a amenzii în cuantumul maxim prevăzut de lege. În acest caz, avocatul AA va avea la dispoziție:

A. un termen de 15 zile de la comunicare, pentru a declara recurs împotriva deciziei disciplinare;

B. un termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a deciziei disciplinare, pentru achitarea amenzii, pentru a nu fi suspendat din profesie;

C. un termen de 5 zile de la comunicare, pentru a declara recurs împotriva deciziei disciplinare.

3. Potrivit legii, contractul de asistență juridică încheiat de avocat cu clientul său:

A. poate fi încheiat numai după aprobarea prealabilă a Consiliului Baroului;

B. reprezintă convenția încheiată între avocat și client pentru acordarea asistenței juridice, în condițiile prevăzute de lege și de Statutul profesiei;

C. pentru prestarea activităților specifice profesiei de avocat, poate fi înlocuit întotdeauna cu o procură specială dată avocatului.

4. Onorariul pentru serviciile avocațiale:

A. poate fi perceput de la orice terț interesat de soluționarea favorabilă a cauzei;

B. poate fi perceput numai de la client sau de la un mandatar al acestuia;

C. nu poate fi împărțit cu experții cu care avocatul conlucrează la un caz.

5. Adunarea generală ordinară a Baroului:

A. se întrunește anual;

B. poate fi convocată și la cererea Comisiei Permanente din cadrul UNBR;

C. este legal constituită cu participarea a cel puțin două treimi din membrii săi.

6. Avocatul AA și avocatul BB, titulari ai unor cabinete individuale de avocatură, încheie o convenție de grupare a cabinetelor pentru a putea folosi același spațiu și același personal auxiliar. Ulterior, avocatul AA acceptă reprezentarea reclamantului într-o cauză X, iar avocatul BB acceptă să-l reprezinte pe pârâtul din aceeași cauză. În acest caz:

A. prin grupare, fiecare cabinet își păstrează individualitatea în raporturile cu clienții;

B. avocatul AA și avocatul BB pot reprezenta părți cu interese contrare în cauza X;

C. contractul de grupare a cabinetelor individuale de avocaţi trebuie să se încheie în formă scrisă.

7. În ceea ce privește exercitarea acțiunii disciplinare, este adevărat că:

A. acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de 3 ani de la data la care Consiliul Baroului a cunoscut abaterea, fără o limită raportată la data faptei;

B. acțiunea disciplinară poate fi exercitată în cel mult 1 an de la luarea la cunoștință de către Consiliul Baroului a săvârșirii abaterii, dar nu mai târziu de 3 ani de la săvârșirea acesteia;

C. în cazul abaterilor evidente și grave, exercitarea acțiunii disciplinare este imprescriptibilă.

8. Avocatul AA și clientul CC convin să încheie contractul de asistență juridică în formă electronică. În acest sens:

A. contractul de asistență juridică încheiat între AA si CC dobândește dată certă prin înregistrarea sa în registrul oficial de evidenţă al avocatului AA;

B. contractul de asistenţă juridică încheiat între AA si CC, întocmit în formă electronică, va fi semnat cu semnătură şi/sau cu sigiliu electronic, bazate pe certificate calificate emise de prestatori de servicii autorizaţi conform legii;

C. legea interzice încheierea contractelor de asistență juridică în formă electronică.

9. Avocatul AA, care își exercită profesia în cadrul unui cabinet individual de avocatură, încheie o convenție de colaborare cu un expert contabil și cu un consultant fiscal, pentru a le putea oferi clienților săi, atunci când natura cauzei o impune, servicii care presupun și intervenția unor specialiști din aceste domenii. Avocatul AA dorește să înregistreze convenția de colaborare la Barou. În acest caz:

A. avocatul AA nu poate înregistra convenția, deoarece nu poate încheia un contract de colaborare cu experți sau alți specialiști, având în vedere că activitatea avocatului poate fi exercitată exclusiv prin formele de exercitare prevăzute de lege;

B. avocatul AA poate încheia convenții de colaborare cu experți sau cu alți specialiști, în condițiile legii și, pe cale de consecință, poate înregistra convenția la Barou;

C. convenția de colaborare, pentru a fi înregistrată, trebuie să fie încheiată în formă scrisă și cu respectarea condițiilor de fond prevăzute de lege și de Statutul profesiei.

10. Avocatul AA a acordat consultații juridice societății X cu privire la executarea unui contract de antrepriză, încheiat cu societatea Y. Ulterior, societatea Y îi solicită să o reprezinte într-o acțiune împotriva societății X, având ca obiect același contract. În acest caz:

A. avocatul AA nu poate reprezenta, în proces, societatea Y în contradictoriu cu societatea X, în legătură cu același raport juridic;

B. avocatul AA poate accepta mandatul de reprezentare în litigiul dintre cele două societăți, dacă primul contract de asistență juridică cu societatea X a încetat;

C. împrejurarea că avocatul a acordat doar consultații juridice societății X este suficientă, potrivit legii, pentru aplicarea interdicției prevăzute de lege privitoare la reprezentarea societății Y.

11. Avocatul AA, membru al Baroului X, refuză în mod repetat și nejustificat să își îndeplinească obligațiile asumate față de clienți și nu respectă o decizie obligatorie adoptată de organele profesiei, deși a fost informat cu privire la aceasta. Ca urmare, împotriva sa este declanșată procedura disciplinară. În acest caz:

A. faptele avocatului AA pot constitui abateri disciplinare, fiind susceptibile să atragă răspunderea disciplinară;

B. avocatului AA i se poate aplica direct sancțiunea excluderii din profesie, fără parcurgerea procedurii disciplinare prevăzute de lege;

C. în cazul în care se constată săvârșirea abaterii disciplinare, avocatului AA îi poate fi aplicată una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de lege, în funcție de gravitatea faptei și de împrejurările concrete.

12. Registrul de asistență judiciară al baroului:

A. se actualizează pentru anul calendaristic următor până la sfârșitul lunii septembrie a anului calendaristic precedent;

B. are caracter confidențial și poate fi consultat numai de organele judiciare;

C. nu poate fi modificat în cursul anului, indiferent de împrejurări.

13. În urma prestării activităților profesionale de către avocatul AA pentru clientul X, acesta a fost nemulțumit și a contestat cuantumul onorariului avocatului AA, solicitând, pe baza unei contestații, restituirea unei părți din suma achitată. În acest caz:

A. contestația clientului X se soluționează de Decanul Baroului, prin decizie motivată, după ascultarea părților;

B. contestația clientului X se soluționează prin decizia Decanului, care este definitivă și nu poate fi supusă controlului Consiliului Baroului;

C. soluționarea contestației clientului X se face prin aplicarea principiului medierii şi prin încercarea de conciliere a părţilor, în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării acesteia.

14. Într-un litigiu civil, Judecătoria X admite cererea reclamantului AA de acordare a ajutorului public judiciar sub forma asistenței prin avocat. În acest caz:

A. cererea și încheierea de încuviințare se trimit de îndată decanului baroului din circumscripția Judecătoriei X;

B. decanul baroului sau avocatul căruia decanul i-a delegat această atribuție desemnează, în termen de 3 zile de la primirea cererii și încheierii de încuviințare, un avocat înscris în Registrul de asistență judiciară și comunică beneficiarului numele acestuia;

C. beneficiarul CC nu poate solicita desemnarea unui anumit avocat, chiar dacă acesta consimte.

15. Comisia de Cenzori din cadrul Baroului este formată din:

A. avocați aleși pe o perioadă de 4 ani, cu o vechime neîntreruptă în profesie de 10 ani;

B. avocați aleși pe o perioadă de 5 ani, cu o vechime neîntreruptă în profesie de 10 ani;

C. avocați aleși pe o perioadă de 4 ani, cu o vechime neîntreruptă în profesie de cel puțin 8 ani.

16. Avocatul AB îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru pensionare și dorește să continue activitatea profesională și după pensionare. În acest sens, formulează o cerere către Consiliul Baroului, însoțită de acte doveditoare. Consiliul Baroului, analizând solicitarea, decide admiterea cererii. În aceste condiții:

A. avocatul AB este obligat să contribuie în continuare la constituirea fondului sistemului propriu de asigurări sociale;

B. avocatul AB nu mai are obligația de a contribui la constituirea fondului sistemului propriu al asigurărilor sociale, fiind pensionar;

C. avocatul AB trebuie să prezinte anual un aviz medical privind menținerea capacității fizice și psihice necesare exercitării profesiei de avocat.

17. În cazul în care beneficiarul ajutorului public judiciar refuză în mod nejustificat serviciile avocatului desemnat de decan:

A. beneficiarul poate solicita imediat desemnarea unui alt avocat;

B. beneficiarul pierde ajutorul public judiciar acordat și nu mai poate formula o nouă cerere în aceeași cauză;

C. caracterul justificat sau nejustificat al refuzului va fi apreciat de Comisia de Disciplină a Baroului.

18. Contractul de asistenţă juridică încheiat, în condițiile legii, de către avocat cu clientul său:

A. constituie unicul mijloc de probă al raporturilor dintre client şi avocat;

B. nu constituie titlu executoriu cu privire la cheltuielile efectuate de avocat în interesul clientului;

C. nu poate fi încheiat, în nicio situație, în formă verbală.

19. Publicitatea formelor de exercitare a profesiei de avocat:

A. nu este distinctă de publicitatea profesională;

B. este constituită din orice formă de prezentare a activităţii şi serviciilor avocaţiale ale acestora, indiferent de mijloacele utilizate, în scopul promovării în faţa publicului;

C. are drept obiect promovarea profesiei de avocat şi se realizează în exclusivitate de către organele profesiei.

20. Avocatul AA a primit o sumă de bani pentru efectuarea unei tranzacții în numele clientului CC și, până la perfectarea tranzacției, depune suma de bani într-un cont bancar purtător de dobândă. În acest caz:

A. fondurile clientului CC trebuie evidențiate și păstrate distinct de fondurile avocatului;

B. dobânda obținută îi revine avocatului AA, cu titlu de remunerație pentru administrarea banilor;

C. avocatul AA va ţine o evidenţă contabilă completă a sumei de bani primită de la clientul CC şi va păstra documentele respective pentru o perioadă de 10 ani după încetarea contractului de reprezentare încheiat cu clientul CC.

21. În materia vânzării unei moșteniri, potrivit dispozițiilor Codului civil:

A. prin efectul încheierii contractului, vânzătorul este liberat de datoriile și sarcinile moștenirii vândute, această răspundere fiind preluată în mod exclusiv de către cumpărător;

B. în cazul în care bunurile cu valoare afectivă (precum portretele de familie) au o valoare patrimonială însemnată, vânzătorul care nu și le-a rezervat expres este obligat să plătească cumpărătorului prețul acestora la data vânzării;

C. contractul de vânzare a unei moșteniri poate fi încheiat valabil sub semnătură privată, forma autentică fiind pretinsă de lege exclusiv pentru efectuarea formalităților de publicitate în cartea funciară.

22. Defunctul D. a decedat ab intestat, lăsând la momentul deschiderii moștenirii un patrimoniu net în valoare de 300.000 de lei. B și C sunt fiii defunctului, B predecedând lui D. Numiții E. și F. sunt copiii lui B., iar numitul G. este fiul lui C. Numitul C. declară că renunță la moștenire. S. este soția supraviețuitoare a lui D. În această situație:

A. S., E., F. și G. culeg fiecare câte 75.000 de lei din moștenirea lui D.;

B. E. și F. culeg fiecare câte 112.500 de lei din moștenirea lui D.;

C. S. culege 75.000 de lei din moștenirea lui D.

23. În 10 aprilie 2025, Societatea A închiriază de la B un spațiu comercial situat într-o stațiune de munte pentru desfășurarea activității sale de restaurant. Contractul este încheiat pe 2 ani. La 1 iulie 2026, din cauza unor alunecări de teren, zona devine nesigură, iar autoritățile suspendă autorizația de funcționare a restaurantului, precum și a altor operatori economici din vecinătate. În consecință, începând cu luna iulie 2026, A nu mai plătește chiria prevăzută în contractul de locațiune. În acest caz:

A. A va putea suspenda plata chiriei pe temeiul imposibilității fortuite de executare a obligației sale, având în vedere că nu mai realizează venit;

B. lipsa notificării trimise lui B cu privire la împiedicarea din motive fortuite a desfășurării activității de restaurant nu îl lipsește pe A de dreptul de a suspenda plata chiriei;

C. A va putea invoca excepția de neexecutare a contractului, pe motiv că spațiul dat în folosință de B nu este apt să fie folosit conform destinației prevăzute în contract, chiar dacă neexecutarea din partea lui B nu este din culpa acestuia.

24. Încetarea contractului de mandat:

A. stinge toate obligațiile mandatarului;

B. se produce automat la împlinirea unui termen de 3 ani de la încheierea lui, dacă părțile nu au prevăzut un termen sau legea nu dispune altfel;

C. permite creditorilor mandatarului să urmărească bunurile dobândite în nume propriu, dar pe seama mandantului, conform mandatului fără reprezentare încheiat cu dată certă anterioară urmăririi silite.

25. În timpul vieții AB face o donație către VM (prieten vechi) căruia îi donează o mașină în valoare de 50 000 lei. Tot în timpul vieții AB întocmește cu FI (fiul mai mare) un contract de vânzare cumpărare cu rezerva uzufructului în beneficiul lui AB, cu privire la un imobil în valoare de 100 000 lei. La data decesului în patrimoniul său au rămas bunuri în valoare de 60 000 lei, iar moștenitori acceptanți au fost soția, FI-fiu și FL- fiică.

A. calcularea rezervei succesorale se va face doar prin raportare la valoarea bunurilor existente în patrimoniul lui AB la data deschiderii moștenirii;

B. pentru calculul rezervei succesorale va fi inclusă și valoarea pe care autoturismul donat o avea la data deschiderii moștenirii, însă prin raportare la starea autoturismului de la data donației;

C. în valoarea masei succesorale, în funcție de care se determină rezerva succesorală, va fi inclusă valoarea terenului vândut cu rezerva uzufructului.

26. A (promitent-vânzător) încheie cu B (promitent-cumpărător) o promisiune sinalagmatică de vânzare, în care este stipulată clauza: Părțile se pot dezice unilateral de contract. Dacă promitentul-vânzător se răzgândește cu privire la încheierea contractului de vânzare, va restitui dublul arvunei primite, iar dacă promitentul-cumpărător este cel care se răzgândește, va pierde suma plătită cu titlu de arvună. În acest caz:

A. dacă B nu dorește încheierea contractului de vânzare, A poate obține întotdeauna pronunțarea unei hotărâri care ține loc de contract de vânzare;

B. în cazul în care, înainte de data stabilită pentru încheierea contractului de vânzare, bunul piere din motive fortuite, A va restitui lui B doar arvuna primită;

C. în cazul în care se încheie prin acordul părților contractul de vânzare vizat, B va datora lui A suma prevăzută în contract cu titlu de preț din care se va scădea arvuna plătită.

27. Urmare a declarării judecătorești a morții lui D, unicul său fiu, F, acceptă succesiunea și își intabulează, la data de 23 ianuarie 2023, dreptul de proprietate asupra imobilului astfel dobândit de la D. La 15 august 2025, F îi vinde lui C imobilul respectiv, care își intabulează de îndată dreptul de proprietate în cartea funciară. La 27 martie 2026, se constată că D nu este decedat și se anulează hotărârea judecătorească declarativă de moarte. În această situație:

A. D îi poate solicita lui C înapoierea în natură a imobilului, chiar dacă C a fost de bună-credință la data achiziției;

B. F va fi obligat să-i restituie lui D imobilul prin echivalent;

C. C rămâne proprietar al imobilului.

28. În materia obligațiilor solidare, potrivit regulilor stabilite de lege, este corectă următoarea afirmație:

A. dacă obligația solidară este contractată în interesul exclusiv al unuia dintre codebitori, acesta este ținut singur de întreaga datorie față de ceilalți codebitori, care, în raport cu acesta, sunt considerați fideiusori;

B. suspendarea și întreruperea prescripției acțiunii creditorului față de unul dintre debitorii solidari nu produc efecte față de ceilalți codebitori, având în vedere faptul că solidaritatea dintre debitori nu se prezumă;

C. hotărârea judecătorească pronunțată împotriva unuia dintre codebitorii solidari are întotdeauna autoritate de lucru judecat și față de ceilalți codebitori, urmare a faptului că obligația lor este unică.

29. A este creditorul lui B pentru suma de 50.000 lei, cu titlu de despăgubiri stabilite de instanță, printr-o hotărâre rămasă definitivă la data de 15 martie 2025, pe temeiul răspunderii civile delictuale. La 30 martie 2025, B vinde lui C singurul bun urmăribil din patrimoniul său. În fața insolvabilității lui B, semnalate lui A la 15 aprilie 2025 de executorul judecătoresc învestit cu executarea creanței, A atacă actul cu acțiune revocatorie. În acest caz:

A. pentru admiterea acțiunii, A trebuie să dovedească că C știa sau ar fi trebuit să știe că actul încheiat îi creează sau îi mărește lui B o stare de insolvabilitate;

B. prescripția acțiunii s-ar împlini nu mai târziu de 15 aprilie 2026;

C. dacă acțiunea este admisă, bunul se întoarce în patrimoniul lui B și va putea fi urmărit de toți creditorii acestuia.

30. În materia imposibilității fortuite de executare:

A. dovada imposibilității de executare revine creditorului;

B. debitorul poate invoca imposibilitatea fortuită definitivă de executare și în cazul în care obligația are ca obiect bunuri de gen;

C. când imposibilitatea este temporară, executarea obligației se suspendă pentru un termen rezonabil.

31. La 2 mai 2026, A îi vinde lui B creanța sa contra lui D, scadența obligației lui D fiind în 1 august 2026. La 10 iulie 2026, D semnează un act prin care recunoaște și acceptă cesiunea dintre A și B. În această situație:

A. D nu va fi ținut să plătească lui B anterior datei de 10 iulie 2026;

B. notificat la scadență să plătească lui B obligația, D nu va putea invoca în contra acestuia compensația datoriei sale cu o creanță a lui D contra lui A, devenită exigibilă în 15 iunie 2026;

C. dacă D nu plătește lui B la scadență, B se va putea îndrepta contra lui A, pe baza garanției rezultate din caracterul oneros al cesiunii.

32. A, având calitatea de coproprietar în cotă de ¾ din dreptul de proprietate asupra unui autoturism, încheie cu B un contract de locațiune pe durata a 4 ani cu privire la acesta, obligându-se să obțină în termen de 3 luni și consimțământul celorlalți doi coproprietari (X și Y) la acest contract. La expirarea termenului, coproprietarii care nu au participat la încheierea actului declară că refuză să recunoască efectele acestuia și cer lui B restituirea bunului. În acest caz:

A. X și Y nu sunt ținuți să respecte contractul încheiat de A;

B. A nu răspunde față de B pentru refuzul lui X și Y la contract, pentru că și-a asumat doar o obligație de mijloace;

C. B poate obține rezilierea contractului de locațiune, cu daune-interese.

33. La decesul lui A, survenit în ianuarie 2026, vin la moștenire, pe calea moștenirii legale, părinții lui A și un nepot de frate al lui A. În această situație:

A. părinții lui de cuius vor culege fiecare câte ¼ din moștenire;

B. nepotul de frate va culege ½ din moștenire;

C. nepotul de frate nu are vocație utilă la moștenire, fiind înlăturat de părinții lui de cuius, pe baza principiului proximității gradului de rudenie.

34. Este nul absolut partajul de ascendent:

A. care nu respectă rezerva succesorală a soțului supraviețuitor sau a unui descendent;

B. care nu cuprinde toate bunurile moștenirii;

C. care nu cuprinde toți descendenții care îndeplinesc condițiile pentru a veni la moștenire, fie în nume propriu, fie prin reprezentare succesorală.

35. Dacă obiectul prestației debitorului îl constituie bunul unui terț, iar, la data scadenței obligației, debitorul nu este titularul dreptului asupra bunului care trebuia transmis:

A. contractul este lovit de nulitate absolută pentru lipsa obiectului;

B. obligația debitorului este considerată stinsă;

C. ca regulă, debitorul rămâne răspunzător pentru orice prejudicii cauzate creditorului prin neprocurarea și netransmiterea dreptului asupra bunului datorat.

36. În 2020, A, în vârstă de 65 de ani, încheie cu B un contract prin care primul îi înstrăinează celui de-al doilea o garsonieră, în schimbul obligației lui B de a-i presta întreținere până la sfârșitul vieții. În 2026, A decedează. B consideră obligația sa stinsă și refuză să execute obligația de a-l înmormânta pe A. În acest caz:

A. moștenitorii lui A nu pot obține anularea contractului pentru leziune pe baza diferenței semnificative de valoare dintre întreținerea prestată de B și valoarea imobilului transmis de A (valoarea întreținerii prestate fiind de 3 ori mai mare decât valoarea imobilului);

B. moștenitorii lui A nu vor putea exercita dreptul de rezoluțiunea unilaterală a contractului, prevăzut într-o clauză contractuală pentru cazul neexecutării fără justificare din partea debitorului obligației de întreținere;

C. moștenitorii lui A nu vor putea cere rezoluțiunea judiciară a contractului, întrucât această acțiune are caracter strict personal.

37. În materia răspunderii pentru prejudiciile cauzate de lucruri:

A. cel care are paza lucrului răspunde numai dacă se dovedește culpa sa în supravegherea acestuia;

B. are paza lucrului și cel care, chiar numai în fapt, exercită în mod independent controlul și supravegherea asupra lucrului și se servește de acesta în interes propriu;

C. fapta victimei nu constituie, în niciun caz, cauză de exonerare de răspundere pentru prejudiciile cauzate de lucruri.

38. După deschiderea moștenirii lui D dau declarații de acceptare a moștenirii soțul supraviețuitor împreună cu fratele defunctului și unchiul din partea mamei defunctului.

A. soțul supraviețuitor va culege 1/2 din moștenire;

B. fratele defunctului și unchiul din partea mamei culeg împreună cota de ¼ din moștenire;

C. fratele defunctului culege singur 2/3 din moștenire.

39. Creditorii personali ai unui coproprietar:

A. nu pot urmări silit decât cota lui parte din dreptul asupra bunului comun, iar nu bunul aflat în coproprietate;

B. nu pot cere instanței împărțeala bunului;

C. nu pot interveni în procesul de partaj.

40. În privința capacității civile a persoanei juridice:

A. persoanele juridice care sunt supuse înregistrării au capacitatea de a avea drepturi și obligații de la data înregistrării lor;

B. cel care beneficiază de consiliere specială nu poate face parte din organele de administrare a persoanei juridice fără scop lucrativ;

C. actul juridic încheiat de o persoană juridică fără scop lucrativ cu încălcarea limitelor capacității sale de folosință este lovit de nulitate relativă.

41. În cazul rejudecării în apel după casarea cu trimitere dispusă de instanța de recurs:

A. hotărârile instanţei de recurs asupra problemelor de drept dezlegate sunt obligatorii pentru instanţa de rejudecare;

B. dezlegările instanței de recurs nu sunt obligatorii, în niciun caz, pentru instanța de rejudecare;

C. în rejudecare nu se mai pot administra probe noi.

42. Operează de drept:

A. suspendarea executării silite, în cazul în care hotărârea sau înscrisul care se execută nu este, potrivit legii, executoriu;

B. suspendarea judecării cauzei, în cazul în care s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea în cauză;

C. suspendarea judecării cauzei, în cazul în care instanța care judecă litigiul formulează o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit prevederilor tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană.

43. Citarea prin publicitate:

A. presupune întotdeauna numirea unui curator special dintre avocaţii baroului, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului;

B. se realizează, în principal, prin publicarea citației în Monitorul Oficial al României;

C. se socotește împlinită în a cincea zi de la publicarea citației.

44. Lipsa capacității de exercițiu a drepturilor procedurale:

A. atrage nulitatea actului de procedură, necondiționată de existența unei vătămări;

B. atrage nulitatea actului de procedură, condiționată de dovedirea unei vătămări;

C. poate fi invocată până la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, sub sancțiunea decăderii.

45. Creditoarea AA depune la Biroul Executorului Judecătoresc X o cerere de executare silită, la data de 09.03.2026 (luni), prin care solicită punerea în executare a titlului executoriu reprezentat de contractul de împrumut încheiat în formă autentică, asupra patrimoniului debitorului BB, pentru recuperarea sumei împrumutate, cât și pentru plata dobânzii stabilite prin contract. Executorul judecătoresc depune cererea de încuviințare a executării silite la Judecătoria X, la data de 16.03.2026 (luni). În această situație:

A. Judecătoria X va respinge ca tardivă cererea de încuviințare a executării;

B. cererea de încuviințare a executării va fi soluționată în camera de consiliu, fără citarea părților, prin încheiere care va fi comunicată atât executorului judecătoresc X, cât și creditoarei AA;

C. Judecătoria X va admite cererea de încuviințare a executării atât pentru suma datorată cu titlul de împrumut, cât și pentru dobânzi, urmând ca acestea să fie calculate ulterior de executorul judecătoresc, prin încheiere care constituie titlu executoriu și pentru care nu este necesară o nouă încuviințare a executării.

46. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul RR a solicitat obligarea pârâtului PP la plata sumei de 35.000 lei – despăgubiri ca urmare a săvârșirii unei fapte ilicite de către pârât, solicitând proba cu înscrisuri în dovedirea cererii. Prin întâmpinare, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii și a propus proba cu martori pentru a dovedi, printre altele, că nu este el autorul faptei. La al doilea termen de judecată, reclamantul RR a depus un înscris prin care a propus, spre încuviințare, doi martori pentru dovedirea pretenției sale. La solicitarea pârâtului PP, instanța a statuat că reclamantul este decăzut din dreptul de a propune proba testimonială. Ulterior, judecătoria a respins acțiunea ca nefondată. Dacă reclamantul RR declară apel în cauză:

A. prin cererea de apel, reclamantul-apelant RR trebuie să solicite proba testimonială pentru a se putea încuviința administrarea acestei probe în calea de atac a apelului;

B. instanța de apel nu va putea încuviința proba testimonială propusă la prima instanță, chiar dacă această probă este solicitată prin cererea de apel, deoarece reclamantul RR a fost decăzut din acest drept;

C. apelantul RR se va putea folosi în instanța de apel de dovezile invocate în prima instanță sau indicate în cererea de apel, iar instanța de apel poate încuviința și administrarea probelor a căror necesitate rezultă din dezbateri.

47. Atrage sancțiunea nulității exprese:

A. neindicarea în partea finală a dispozitivului hotărârii judecătoreşti dacă aceasta este executorie;

B. nesemnarea minutei de către judecătorul care a întocmit-o;

C. nesemnarea hotărârii judecătorești de către membrii completului de judecată și de către grefier.

48. La data de 30.03.2026 (luni), AA introduce la Tribunalul X o cerere prin care solicită completarea deciziei pronunțate de aceeași instanță, în apel, într-un litigiu având ca obiect contestație la executare. În motivarea cererii se arată că AA a avut calitatea de contestator, că prima instanță (Judecătoria X) i-a admis contestația la executare și a dispus anularea executării silite înseși declanșate la cererea creditorului BB, acesta formulând apel împotriva hotărârii de la prima instanță. Tribunalul X a respins apelul ca nefondat, însă a omis să se pronunțe asupra cererii lui AA de acordare a cheltuielilor de judecată în apel, constând în onorariu de avocat. Având în vedere că decizia Tribunalului X, cu privire la care a fost formulată cererea de completare, a fost pronunțată la data de 05.03.2026 (joi) și comunicată la data de 12.03.2026 (joi):

A. cererea de completare se va soluționa în ședință publică, cu citarea părților;

B. cererea de completare se va soluționa prin hotărâre definitivă;

C. cererea de completare va fi respinsă ca tardivă.

49. Creditorul AA depune la executorul judecătoresc X o cerere de executare silită, în temeiul unui titlu executoriu reprezentat de un contract de împrumut, încheiat cu debitorul BB sub forma unui înscris sub semnătură privată, cu dată certă. Având în vedere că AA dorește ca executarea silită să fie realizată prin poprirea veniturilor salariale ale lui BB:

A. executorul judecătoresc X nu este competent, dacă debitorul BB domiciliază în raza unei alte curți de apel decât cea în circumscripția căreia își desfășoară activitatea executorul X;

B. în cazul în care debitorul BB introduce o contestație la executare prin care invocă necompetența executorului judecătoresc X, aceasta trebuie formulată în termen de 5 zile de la data la care a primit înștiințarea privind înființarea popririi, termen care va începe însă să curgă cel mai târziu de la data efectuării primei rețineri din veniturile salariale ale lui BB;

C. în cazul în care angajatorul lui BB nu își îndeplinește obligațiile care îi revin ca urmare a înființării popririi asupra veniturilor salariale ale acestuia, creditorul AA, executorul judecătoresc X sau debitorul BB pot cere validarea popririi, în termen de cel mult o lună de la momentul când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmăribilă.

---

50. Actualizarea obligaţiei principale stabilite în bani, dintr-un titlu executoriu (hotărâre judecătorească), cu rata inflaţiei, la cererea creditorului:

A. se va calcula de la data când hotărârea judecătorească a devenit executorie şi până la data plăţii efective a obligaţiei cuprinse în titlul executoriu;

B. se va calcula de la data când creanţa a devenit exigibilă şi până la data când hotărârea judecătorească a devenit executorie;

C. se poate face de către executorul judecătoresc doar dacă titlul executoriu prevede acest criteriu de actualizare.

---

51. Societatea AA SRL introduce, în contradictoriu cu BB, o cerere de emitere a unei ordonanțe de plată, pentru o sumă de bani reprezentând contravaloarea serviciilor prestate în baza unui contract. Pentru termenul de judecată din data de 06.04.2026, pârâtul BB depune o cerere de amânare pentru lipsă de apărare, în care arată că avocatul său CC are, în ziua respectivă, stabilit termen de judecată la o altă instanță, dintr-un alt județ. Instanța respinge cererea de amânare și, prin hotărârea pronunțată la aceeași dată, admite cererea formulată de Societatea AA SRL. Împotriva aceste hotărâri, pârâtul BB formulează o cerere în anulare, prin care invocă faptul că nu i-a fost respectat dreptul la apărare și că, chiar dacă instanța a respins cererea de amânare, avea obligația de a amâna pronunțarea, chiar dacă BB nu solicitase expres această amânare. Totodată, BB solicită suspendarea executării hotărârii împotriva căreia a formulat cererea în anulare până la soluționarea acesteia. În această situație:

A. cererea în anulare va fi soluționată de către instanța care a pronunțat ordonanța de plată, în complet format din doi judecători;

B. instanța competentă să soluționeze cererea în anulare va stabili o cauțiune, pe care o va pune în vedere lui BB, pentru soluționarea cererii de suspendare a executării;

C. instanța competentă va admite cererea în anulare, deoarece, în cazul respingerii cererii de amânare a judecății pentru lipsă de apărare, instanța are obligația să amâne, din oficiu, pronunțarea.

---

52. Într-un litigiu în care AA solicită obligarea lui BB la plata sumei de 180.000 lei, creditorul AA formulează o cerere de înființare a popririi asigurătorii până la concurența acestei sume. La data formulării cererii debitorul BB avea încheiat cu societatea terță CC un contract de închiriere valabil încă 8 luni. Chiria, în cuantum de 12.000 lei lunar, urma să fie plătită de către CC la data de 5 a fiecărei luni. Creditorul AA solicită ca măsura să privească atât chiria deja ajunsă la scadență, cât și sumele pe care CC urma să le plătească lui BB în lunile următoare. Creditorul AA solicită, de asemenea, poprirea sumelor aflate în conturile bancare ale debitorului BB fără să indice băncile la care acesta avea deschise conturi. Instanța încuviințează poprirea asigurătorie în limitele solicitate. După pronunțarea încheierii, debitorul BB susține că măsura nu putea fi pusă în aplicare de executorul judecătoresc înainte de obținerea unei încuviințări distincte a executării. În acest caz:

A. poprirea asigurătorie poate privi și chiriile care vor fi datorate de către CC debitorului BB în lunile următoare înființării măsurii;

B. în ceea ce privește conturile bancare, cererea creditorului AA nu putea fi admisă fără indicarea băncilor la care debitorul BB avea deschise conturile;

C. susținerea debitorului BB privind necesitatea unei încuviințări distincte pentru punerea în aplicare a popririi asigurătorii este neîntemeiată.

---

53. AA îi închiriază lui BB, pentru desfășurarea activității acestuia, un utilaj industrial, părțile convenind că bunul va fi restituit proprietarului la 15 august 2026. Prin același contract, BB se obligă să achite lui AA, în ultima zi a fiecărei luni, suma de 8.000 lei cu titlu de chirie. La 2 iunie 2026, anterior împlinirii termenului contractual, AA îl cheamă în judecată pe BB și solicită obligarea acestuia la predarea utilajului la data de 15 august 2026. Prin aceeași cerere, AA solicită și obligarea lui BB la plata, la scadență, a chiriei aferente lunilor iunie și iulie 2026. Reclamantul AA își justifică interesul intentării acțiunii prin faptul că pârâtul BB comunicase faptul că nu îi va restitui utilajul la scadență și că nu îi va plăti chiria aferentă, având în vedere că acest utilaj nu a fost funcțional o perioadă mai lungă de timp. Pârâtul BB solicită respingerea cererii, susținând că, la data sesizării instanței, obligația de restituire a utilajului și prestațiile periodice solicitate nu erau încă scadente. În această situație:

A. împrejurarea că termenul contractual pentru predarea utilajului nu se împlinise la data sesizării instanței nu împiedică formularea cererii prin care reclamantul AA solicită ca bunul să îi fie predat la împlinirea acelui termen;

B. instanța poate dispune predarea utilajului către reclamantul AA și anterior datei de 15 august 2026 dacă apreciază că așteptarea împlinirii termenului i-ar produce acestuia o pagubă însemnată;

C. reclamantul AA poate solicita, înainte de scadență, obligarea pârâtului BB la executarea, la termenele convenite, a prestațiilor periodice reprezentând chiria.

54. Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată la Judecătoria Sinaia, reclamantul AA, domiciliat în Ploiești, în contradictoriu cu pârâta BB, domiciliată în Iași, a solicitat desfacerea căsătoriei din culpa comună a soților. Prin întâmpinare, pârâta BB a invocat excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Sinaia, arătând că, deși soții au avut ultima locuință comună în Sinaia, s-au despărțit în fapt de peste un an și fiecare s-a mutat în alt oraș. Înainte de primul termen de judecată, reclamantul AA a decedat și fiica sa, unica moștenitoare, a depus o cerere de continuare a acțiunii de divorț. În acest caz:

A. Judecătoria Sinaia va analiza, cu prioritate, admisibilitatea în principiu a cererii de continuare a acțiunii de divorț de către moștenitoarea reclamantului decedat AA;

B. Judecătoria Sinaia va analiza cu prioritate excepția necompetenței teritoriale invocată de pârâta BB;

C. Judecătoria Iași este competentă să soluționeze cauza.

55. Reclamantul AA formulează, în contradictoriu cu pârâtul BB, o cerere având ca obiect plata sumei de 45.000 de lei, reprezentând debit principal. La momentul sesizării instanței, dobânzile și cheltuielile de judecată determină o valoare totală mai mare, însă debitul principal este de 45.000 de lei. Reclamantul AA dorește soluționarea cauzei potrivit procedurii cererilor de valoare redusă. În acest caz:

A. procedura aleasă de reclamantul AA poate fi utilizată deoarece valoarea cererii, fără dobânzi, cheltuieli de judecată și alte venituri accesorii, nu depășește 50.000 de lei;

B. procedura se aplică numai cererilor sub 10.000 de lei;

C. procedura de judecată se va desfășura, în întregul ei, în camera de consiliu.

56. În ceea ce privește ședința de judecată, este adevărat că:

A. ascultarea minorilor se face, în toate cazurile, în camera de consiliu, cu participarea obligatorie a unui părinte sau a tutorelui;

B. dacă, în vederea păstrării solemnității ședinței de judecată, este necesară înlăturarea din sală a avocatului uneia dintre părți, acesta va fi chemat în sală înainte de închiderea dezbaterilor, punându-i-se în vedere actele esențiale efectuate în lipsa sa;

C. ca regulă generală, lipsa părților nu împiedică judecata, dacă acestea erau legal citate sau aveau termen în cunoștință și cel puțin una dintre ele a solicitat judecata în lipsă, în condițiile legii.

57. Prin cererea de chemare în judecată, societatea ”XX” SRL a solicitat obligarea societății pârâte ”YY” SRL la plata sumei de 32.000 lei cu titlu de despăgubiri. Reclamanta a motivat că în timp ce livra materiale, cu autoutilitara proprie, pe șantierul organizat de pârâtă, angajatul GG al acesteia a avariat autoutilitara societății ”XX” SRL, manevrând greșit un buldozer; cererea a fost întemeiată pe prevederile legale referitoare la răspunderea comitentului pentru fapta prepusului. În termenul pentru depunerea întâmpinării, societatea pârâtă ”YY” a formulat, timbrat și depus o cerere de chemare în garanție a salariatului GG, prin care a solicitat obligarea acestuia să-i plătească despăgubirile pentru avarierea autoutilitarei, dacă pârâta va pierde procesul față de societatea reclamantă. În aceste condiții:

A. cererea de chemare în garanție a salariatului GG este formulată în termen legal;

B. cererea de chemare în garanție a salariatului GG nu este admisibilă în principiu, deoarece pârâta trebuie să răspundă personal pentru organizarea defectuoasă a șantierului, prin raportare la temeiul de drept al cererii de chemare în judecată;

C. cererea de chemare în garanție a salariatului GG este admisibilă în principiu.

58. Cu privire la o cauză aflată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, este adevărat că:

A. este definitivă hotărârea prin care se ia act de renunțarea la judecată, intervenită în recurs, nu însă și cea prin care se ia act de renunțarea la dreptul pretins;

B. încheierea prin care se dispune suspendarea judecății unui recurs, formulat într-o cauză având ca obiect revendicare imobiliară, ca urmare a formulării unei cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene, poate fi atacată separat cu recurs, pe toată durata suspendării, recurs care se judecă de Completul de 5 judecători;

C. încheierea prin care se constată perimarea unui recurs, formulat într-o cauză având ca obiect pretenții bănești, nu este supusă niciunei căi de atac.

59. Într-un litigiu civil derulat între reclamantul AA și pârâtul BB, aflat în etapa apelului pe rolul Tribunalului Dolj, din circumscripția Curții de Apel Craiova, AA formulează o cerere de strămutare pentru bănuială legitimă, invocând existența unor relații conflictuale locale de natură să creeze îndoieli cu privire la imparțialitatea judecătorilor. În acest context:

A. competența de soluționare a cererii de strămutare aparține Curții de Apel Craiova;

B. cererea de strămutare se va soluționa de un complet format din 2 judecători;

C. în cazul admiterii cererii, procesul va fi trimis spre judecată unui tribunal aflat în circumscripția uneia dintre curțile de apel învecinate celei competente să soluționeze cererea de strămutare.

60. În ceea de privește cererea reconvențională, este adevărat că:

A. dacă pretențiile formulate prin cererea reconvențională privesc și alte persoane decât reclamantul, acestea vor putea fi chemate în judecată în calitate de pârâți;

B. reclamantul poate formula cerere reconvențională la cererea reconvențională a pârâtului inițial;

C. dacă aceasta nu este depusă în termenul legal, instanța va dispune disjungerea și judecarea separată a acesteia.

61. În cazul infracțiunii de tăinuire:

A. tăinuitorul trebuie, întotdeauna, să cunoască natura faptei penale din care provine bunul;

B. se pedepsește tăinuirea săvârșită de X, membru de familie al victimei faptei din care provine bunul, dar care nu este și membru de familie al autorului respectivei fapte;

C. pedeapsa aplicată tăinuitorului nu poate fi egală cu pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită de autor.

62. Prescripția înlătură răspunderea penală în cazul infracțiunii de:

A. ucidere din culpă;

B. loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;

C. agresiune sexuală, în cazul căreia victima este majoră.

63. X, polițist judiciar, efectuând cercetări într-un dosar penal, cu ocazia audierii, a adresat amenințări cu acte de violență asupra unui martor căruia îi lua declarații, pentru că acesta își lua mult timp de gândire înainte de a răspunde la întrebări. În această situație, X:

A. nu va răspunde pentru infracțiunea de supunere la rele tratamente;

B. va răspunde pentru infracțiunea de cercetare abuzivă;

C. va răspunde pentru infracțiunea de purtare abuzivă, chiar dacă amenințările nu au fost urmate de acte de violență.

64. X, minor în vârstă de 13 ani, i-a determinat pe prietenii lui, frații - Y, minor în vârstă de 15 ani și Z, major în vârstă de 19 ani - să sustragă o bicicletă dintr-un garaj al locuinței unui vecin, Y și Z procedând astfel cum le-a spus X. Ulterior, cu ocazia desfășurării urmăririi penale, s-a constatat că Y nu a săvârșit fapta cu discernământ. În această situație:

A. X nu va răspunde penal pentru instigare la infracțiunea de furt calificat;

B. X va răspunde penal în măsura în care se dovedește că avea discernământ;

C. în sarcina lui Z se va reține circumstanța agravantă constând în săvârșirea infracțiunii de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor.

65. Constituie infracțiunea de împiedicare sau îngreunare a circulației pe drumurile publice:

A. participarea în calitate de conducător de vehicul la întreceri neautorizate pe drumurile publice;

B. instalarea de mijloace de semnalizare rutieră fără autorizație eliberată de autorităţile competente, indiferent dacă acestea sunt sau nu de natură să inducă în eroare participanții la trafic ori să îngreuneze circulația pe drumul public;

C. așezarea de obstacole pe drumul public, chiar dacă prin aceasta nu se pune în pericol siguranța circulației sau nu se aduce atingere dreptului la libera circulație a celorlalți participanți la trafic.

66. În situația în care o persoană trimisă în judecată pentru comiterea infracțiunii de violare a sediului profesional demonstrează că avea dreptul de a intra în sediul persoanei juridice care formulase plângere prealabilă pentru această infracțiune, nu se va reține:

A. existența unei cauze de nepedepsire;

B. lipsa de tipicitate a faptei;

C. existența unei cauze justificative.

67. În cazul infracțiunii de mărturie mincinoasă:

A. autorul nu se pedepsește dacă este membru de familie al inculpatului;

B. se va reține varianta agravată dacă martorul are calitatea de avocat;

C. tentativa nu este posibilă în modalitatea în care martorul nu spune tot ce ştie în legătură cu faptele sau împrejurările esenţiale cu privire la care este întrebat.

68. Furtul mașinii soției unui polițist, în scop de răzbunare pentru o amendă aplicată de polițist:

A. nu conduce la reținerea unui concurs de infracțiuni;

B. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de ultraj în variantă agravată, raportată la infracțiunea de furt;

C. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de ultraj judiciar raportată la infracțiunea de furt, dacă polițistul era organ de cercetare penală.

69. Reabilitarea de drept:

A. nu poate interveni niciodată în cazul condamnării la o pedeapsă cu închisoarea de 2 ani și 6 luni;

B. poate interveni în cazul condamnării la o pedeapsă cu închisoarea de 3 ani a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere;

C. are ca urmare obligaţia de reintegrare în funcţia din care condamnatul a fost scos în urma condamnării.

70. X a folosit în fața unei autorități publice, în vederea producerii unei consecințe juridice, un înscris despre care știa că fusese falsificat de Y, fără ca X să fi participat în vreun mod la acțiunea de falsificare. În această situație, dacă înscrisul era:

A. unul oficial, X va răspunde pentru infracțiunea de uz de fals, iar Y va răspunde pentru fals material în înscrisuri oficiale, în cauză neexistând o formă de participație penală;

B. unul sub semnătură privată, falsificat de Y și încredințat lui X spre folosire, Y ar fi răspuns pentru fals în înscrisuri sub semnătură privată, iar X pentru uz de fals;

C. o diplomă de bacalaureat, Y ar fi răspuns pentru infracțiunea de fals privind identitatea, iar X pentru complicitate la această infracțiune.

71. X a ocupat în întregime o suprafaţă de teren agricol care se afla în posesia lui Y de 15 ani, cu privire la care se pronunțase o sentință de către instanța civilă prin care terenul fusese câștigat de Y în primă instanță, hotărârea nefiind executorie și fiind atacată cu apel de X. Primul termen pentru judecata în apel nu fusese încă stabilit de instanță. Pentru a ocupa terenul, X a scos țărușii de lemn care delimitau terenul și a montat un gard de sârmă pe întreg perimetrul acestuia. În această situație, X:

A. va răspunde pentru infracțiunea de nerespectare a hotărârilor judecătoreşti;
B. nu va răspunde pentru infracțiunea de violare de domiciliu;
C. va răspunde pentru infracțiunea de tulburare de posesie.

72. Instituțiile publice nu răspund penal:

A. pentru infracțiunile săvârșite în exercitarea unei activități ce nu poate face obiectul domeniului privat;
B. cu excepția situației în care se dovedește că organele de conducere au acționat cu intenție la producerea rezultatului;
C. pentru infracțiuni comise din culpă.

73. Potrivit Codului penal, se va reține infracțiunea de tâlhărie calificată dacă fapta este comisă:

A. de trei sau mai multe persoane împreună;
B. asupra unui mijloc de transport;
C. asupra unei femei gravide, indiferent de urmare.

74. În materia aplicării legii penale în spațiu, principiul teritorialității presupune că legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite pe teritoriul României:

A. de către cetățeni români sau străini, indiferent de natura infracțiunilor astfel comise, ca regulă;
B. numai dacă infracțiunile sunt săvârșite de cetățeni români;
C. numai dacă legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani pentru infracțiunile astfel comise.

75. X, ofițer de poliție rutieră, l-a oprit pe Y în trafic pentru săvârșirea unei contravenții la regimul rutier. Y i-a solicitat lui X să nu îl sancționeze contravențional, promițând că a doua zi îi va remite o sumă de bani consistentă în schimbul neaplicării vreunei sancțiuni. X a acceptat și nu l-a sancționat contravențional pe Y, însă ulterior Y nu i-a mai remis suma de bani promisă. În această situație,

A. X va răspunde pentru infracțiunea de luare de mită;
B. Y va răspunde pentru infracțiunea de dare de mită;
C. nici X, nici Y nu vor răspunde penal, întrucât folosul material nu a fost remis și primit.

76. X a primit de la vecinul său Y un aspirator cu titlu de împrumut pentru trei zile și, după o zi, l-a vândut în târg pentru a face rost de bani. Dacă X îi spune lui Y că bunul i-a fost furat și că, din acest motiv, nu i-l mai poate restitui, cu privire la fapta comisă de X împotriva Y:

A. sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune;
B. acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a lui Y;
C. în sarcina lui X nu se va reține un concurs de infracțiuni.

77. Cu ocazia unui control, asupra lui X a fost găsită o cantitate de droguri de risc, deținută fără drept, exclusiv pentru consumul propriu, aspect stabilit prin probele administrate. În această situație:

A. fapta constituie infracțiunea de trafic de droguri de risc, deținerea fiind una dintre modalitățile normative ale acesteia;
B. fapta lui X întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de deținere de droguri de risc pentru consum propriu, fără drept;
C. dacă drogurile deținute pentru consum propriu ar fi fost droguri de mare risc, infracțiunea incidentă ar fi reținută în variantă agravată.

78. Amânarea aplicării pedepsei:

A. nu se poate dispune în cazul infractorului aflat în stare de recidivă;
B. se poate dispune în cazul unei infracțiuni de omor calificat;
C. se poate dispune și în cazul unui infractor care era minor atât la data comiterii infracțiunii, cât și la cea a pronunțării hotărârii definitive.

79. X era căsătorită cu Y de 10 ani. În toată această perioadă, Y i-a restricționat accesul la rețelele de socializare, a obligat-o să își dea demisia de la locul de muncă și a supus-o repetat la violențe fizice, culminând cu încercarea de a o sugruma în seara zilei de 4 iulie 2026. Întrucât se afla prăbușită la pământ cu Y asupra sa încercând să o sugrume, X, cu ultimele puteri a apucat cu mâna un opritor de ușă de metal și l-a izbit pe Y în spate, reușind astfel să se elibereze. În urma loviturii, Y a suferit o leziune care a necesitat pentru vindecare 20 de zile de îngrijiri medicale. În ceea ce privește faptele din 4 iulie 2026:

A. atât X, cât și Y au comis o infracțiune de violență în familie;
B. X a acționat în legitimă apărare;
C. acțiunea penală pentru fapta comisă de Y se pune în mișcare din oficiu.

80. În cursul anului 2026, X și Y, majori, frate și soră, au întreținut, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, mai multe acte sexuale orale consimțite. În această situație:

A. X și Y nu sunt coautori la aceeași infracțiune;
B. fapta nu este infracțiune, întrucât nu au avut loc și raporturi sexuale;
C. fapta ar fi fost infracțiune și dacă ar fi avut loc un sigur act sexual oral.

81. Judecătorul de cameră preliminară învestit cu propunerea de confirmare a soluţiei de renunţare la urmărirea penală față de un inculpat:

A. poate verifica numai aspectele de legalitate ale soluţiei, nu şi lipsa interesului public în urmărirea faptei, acesta din urmă fiind un aspect de oportunitate aflat exclusiv în competența de apreciere a procurorului;

B. nu poate desființa ordonanța de renunțare la urmărirea penală și dispune începerea judecăţii faţă de inculpat;

C. poate exclude o parte dintre probele administrate în cursul urmăririi penale, caz în care comunică procurorului încheierea pentru ca acesta să precizeze dacă îşi menţine sau nu soluţia de renunţare la urmărirea penală.

82. În calitate de avocat, sunteţi contactat de un inculpat cu privire la care judecătorul de drepturi şi libertăţi a dispus, prin încheiere, măsura arestării preventive. Inculpatul precizează că doreşte să atace cu contestaţie această încheiere, însă nu înţelege dispoziţiile legale în materie, despre care arată că sunt contradictorii.
Inculpatul precizează în acest sens că, potrivit art. 203 alin. (5) C.p.p., ”în cursul urmăririi penale și al procedurii de cameră preliminară, cererile, propunerile, plângerile şi contestaţiile privitoare la măsurile preventive se soluționează în cameră de consiliu, prin încheiere motivată, care se pronunţă în cameră de consiliu”, însă la art. 425 indice 1 alin. (5) și alin. (7) C.p.p. se arată: ”contestația se soluționează [...] în ședință publică, cu participarea procurorului [...]” și, respectiv, ”contestaţia se soluţionează prin [...] decizie”.
Îi veţi arata inculpatului că, din punct de vedere legal, contestația pe care o exercită împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți l-a arestat preventiv se soluționează:

A. prin încheiere;

B. prin decizie;

C. în cameră de consiliu.

83. Cu privire la măsura preventivă a arestului la domiciliu este adevărat că:

A. în cursul judecăţii, instanţa este obligată să verifice periodic şi nu mai târziu de 30 de zile dacă mai subzistă temeiurile care au determinat menţinerea măsurii;

B. la luarea măsurii, judecătorul de drepturi şi libertăţi poate impune inculpatului obligaţia de a nu comunica cu ceilalţi participanţi la comiterea infracţiunii;

C. măsura încetează de drept dacă, la finalul urmăririi penale, procurorul dispune clasarea cauzei, indiferent care este temeiul acestei soluţii.

84. În ipoteza unei plângeri formulate de inculpat împotriva soluției de clasare, judecătorul de cameră preliminară:

A. poate schimba încadrarea juridică a faptei pentru care s-a dispus clasarea şi poate dispune o soluţie de renunţare la urmărirea penală în considerarea noii încadrări juridice;

B. nu poate exclude probele administrate în cursul urmăririi penale;

C. nu poate dispune începerea judecății.

85. În cursul urmăririi penale, prin ordonanţă, procurorul a luat faţă de inculpatul X măsura preventivă a controlului judiciar pentru o perioadă de 60 de zile. Conform ordonanţei, pe timpul cât se află sub control judiciar, inculpatul trebuie să respecte următoarele obligaţii stabilite de procuror: să presteze o muncă neremunerată în folosul comunităţii la o instituţie publică din subordinea Primăriei sectorului 2 Bucureşti, să nu depăşească raza teritorială a mun. Bucureşti, și să îi ceară public scuze persoanei vătămate. În calitate de avocat al inculpatului X formulaţi plângere împotriva ordonanţei procurorului. În cadrul acesteia veţi arăta că este/sunt nelegală/nelegale:

A. obligaţia impusă inculpatului să presteze o muncă neremunerată în folosul comunităţii la o instituţie publică din subordinea Primăriei sectorului 2 Bucureşti;

B. obligaţia impusă inculpatului să nu depăşească raza teritorială a mun. Bucureşti;

C. obligaţia impusă inculpatului să îi ceară public scuze persoanei vătămate.

86. Inculpatul X a fost citat la parchet pentru a fi audiat în legătură cu fapta pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală. Inculpatul s-a prezentat însoțit de avocatul său ales, deși în cauză asistența juridică nu este obligatorie potrivit legii. Este adevărat că:

A. avocatul ales poate să îl sfătuiască pe inculpatul X, în timpul audierii, să nu răspundă anumitor întrebări puse de procuror;

B. chiar dacă asistența juridică nu este obligatorie, avocatul ales al lui X va semna declarația dată de acesta;

C. la următoarele audieri ale inculpatului X în cursul urmăririi penale, participarea avocatului său ales devine obligatorie.

87. Efectul suspensiv al apelului presupune că:

A. în cursul judecării apelului declarat de inculpatul condamnat de prima instanţă la 2 ani închisoare cu executare în regim de detenție, față de inculpat nu pot fi dispuse măsuri preventive privative de libertate;

B. în cazul în care, prin sentință, prima instanță a dispus luarea măsurii sechestrului asigurător cu privire la imobilul inculpatului, aceasta nu va putea fi pusă în executare;

C. în cazul în care inculpatul a declarat apel împotriva sentinței prin care a fost condamnat la pedeapsa de 1 an închisoare cu executare în regim de detenție, aceasta nu va putea fi pusă în executare.

88. În cursul urmăririi penale, percheziţia domiciliară:

A. nu poate începe, în nicio situaţie, decât după trecerea termenului de 2 ore acordat de lege avocatului persoanei percheziţionate pentru a se prezenta la locul percheziţiei;

B. nu poate fi efectuată, în nicio situaţie, la ora 3,00;

C. nu poate fi autorizată provizoriu, în nicio situaţie, de organul de cercetare penală.

89. În cauzele în care urmărirea penală a fost efectuată de un procuror din cadrul Direcţiei Naţionale Anticorupţie:

A. desfăşurarea judecăţii de primă instanţă conform procedurii recunoaşterii învinurii este condiţionată de acordul procurorului;

B. dacă urmărirea penală se finalizează cu trimiterea în judecată prin rechizitoriu, instanţa sesizată nu poate fi o judecătorie;

C. asistenţa juridică a inculpatului este obligatorie pe parcursul urmăririi penale.

90. Dacă în cursul judecăţii în primă instanţă, probele administrate în cursul urmăririi penale nu sunt contestate de părţi sau persoana vătămată, este adevărat că:

A. aceste probe nu vor mai fi puse în dezbaterea contradictorie a procurorului, părţilor şi persoanei vătămate, urmând a fi avute în vedere de instanță cu ocazia deliberării;

B. aceste probe pot fi readministrate de instanţă din oficiu, dacă instanţa consideră necesar pentru aflarea adevărului şi justa soluţionare a cauzei;

C. aceste probe nu pot constitui, în măsură determinantă, temeiul unei hotărâri de condamnare, de renunţare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei.

91. Pe rolul Judecătoriei Piteşti se judecă în primă instanţă un dosar în care inculpatul X a fost trimis în judecată pentru săvârşirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă. Persoana vătămată Z a formulat cerere de constituire parte civilă pentru suma de 50.000 lei, reprezentând contravaloarea prejudiciului moral produs prin fapta inculpatului.
În calitate de avocat al inculpatului, potrivit legii puteţi solicita instanţei:

A. să acorde părţii civile o despăgubire în sumă mai mică decât cea solicitată, chiar dacă admite acţiunea civilă;

B. să lase nesoluţionată acţiunea civilă, dacă îl achită pe inculpat pe temei că fapta nu este prevăzută de legea penală;

C. să respingă acţiunea civilă întrucât daunele morale pot fi solicitate numai dacă partea civilă exercită acţiunea civilă şi pentru acoperirea prejudiciilor materiale suferite.

92. În ipoteza în care ultima zi a termenului de apel cade într-o zi de duminică, cererea de apel depusă, la instanţa a cărei hotărâre se atacă, în prima zi lucrătoare care urmează:

A. va fi respinsă ca tardivă;

B. va fi soluţionată prin raportare la condiţiile instituţiei repunerii în termenul de apel;

C. va fi considerată introdusă în termen.

93. La data de 20.11.2025, inculpatul X a fost trimis în judecată prin rechizitoriul procurorului de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Timişoara, pentru comiterea la data de 15.05.2025 a unei infracţiuni de vătămare corporală din culpă. Fapta constă în aceea că, în timp ce conducea autoturismul societăţii comerciale la care era angajat ca administrator, X a accidentat persoana vătămată care traversa în mod regulamentar o stradă din oraş. În cursul procedurii de cameră preliminară desfăşurată la Judecătoria Timişoara, inculpatul X arată că, începând cu data de 22.09.2025, a dobândit calitatea de avocat stagiar, şi formulează, pe acest motiv, cerere de constatare a nulităţii absolute a tuturor actelor de urmărire penală şi de declinare a cauzei spre soluţionare la Curtea de Apel Timişoara. Apreciaţi că judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Timişoara:

A. nu îşi va declina competenţa către judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curţii de Apel Timişoara;

B. va respinge cererea de constatare a nulităţii absolute a tuturor actelor de urmărire penală;

C. va admite sau va respinge cererile inculpatului după cum va constata dacă fapta de vătămare corporală a avut sau nu legătură cu atribuţiile de serviciu ale lui X ca administrator al societăţii comerciale.

94. Inculpații A, B și C sunt condamnați în primă instanță la câte 2 ani închisoare fiecare, pentru o infracțiune de furt calificat săvârșită de cei trei în coautorat. Pe parcursul judecății de primă instanţă, inculpatul C acoperă singur întreg prejudiciul cauzat părții civile, însă prima instanţă nu reține în favoarea sa circumstanța atenuantă judiciară constând în eforturile depuse de inculpat pentru înlăturarea consecințelor infracțiunii.
Inculpatul C este singurul care declară apel împotriva sentinței pronunțate. Identificaţi ipoteza/ipotezele în care instanţa de apel trebuie să dea eficienţă, în favoarea inculpaţilor A şi B, efectului extensiv al apelului declarat exclusiv de C:

A. prima instanţă ar fi trebuit să reţină în cauză circumstanța atenuantă judiciară constând în eforturile depuse de inculpatul C pentru înlăturarea consecințelor infracțiunii;

B. prima instanţă a omis să observe că în cauză nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracţiunii de furt calificat, întrucât bunul mobil era unul abandonat, nefiind în posesia sau detenţia niciunei persoane;

C. prima instanţă a omis să observe că în cauză s-a împlinit termenul de prescripţie a răspunderii penale.

95. În cursul urmăririi penale, prin ordonanță, procurorul a dispus luarea măsurii sechestrului asigurător asupra unui autoturism proprietatea părții responsabile civilmente Z. Scopul măsurii, astfel cum a fost indicat în ordonanţă, este acela de a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a acestui bun, în vederea garantării plății amenzii penale de către inculpatul X, pentru ipoteza în care instanţa i-ar aplica această pedeapsă inculpatului.
În calitate de avocat al părții responsabile civilmente Z intenționați să formulați contestație împotriva ordonanței procurorului. Este adevărat că:

A. puteţi motiva această contestaţie prin aceea că, în condiţiile în care scopul pentru care a fost luată măsura asigurătorie este acela de a garanta plata amenzii penale, ea nu poate viza bunurile părţii responsabile civilmente;

B. veţi adresa contestaţia procurorului ierarhic superior celui care a emis ordonanţa de luare a sechestrului, acesta fiind competent să o soluţioneze;

C. trebuie să introduceţi contestaţia în termen de 3 zile de la data la care ordonanţa a fost comunicată părţii responsabile civilmente.

96. Obiectul procedurii de cameră preliminară, după trimiterea în judecată prin rechizitoriu:

A. se determină diferit, după cum inculpatul optează sau nu pentru procedura recunoaşterii învinuirii;

B. include şi problema competenţei materiale a procurorului care a emis rechizitoriul;

C. poate fi extins, după luarea concluziilor procurorului, părților și persoanei vătămate, şi la alte persoane decât cele trimise în judecată.

97. În calitate de avocat, asiguraţi asistenţa juridică a inculpatului X în cursul urmăririi penale. Faţă de X s-a pus în mişcare acţiunea penală pentru o infracţiune de violare de domiciliu, pentru care pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda. Inculpatul doreşte să procedeze la încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției, context în care îi veţi preciza că:

A. în această procedură, prin încheierea acordului poate obţine din partea procurorului o soluție de încetare a procesului penal;

B. pentru a putea încheia acordul, este obligat să dea o declaraţie prin care să recunoască săvârşirea faptei de violare de domiciliu;

C. pentru încheierea valabilă a acordului nu este necesar consimţământul persoanei vătămate prin infracţiunea de violare de domiciliu.

98. În cursul judecăţii în primă instanţă, inculpatul X a fost prezent la toate termenele de judecată şi a fost asistat de avocat ales. Partea civilă Z, care nu a fost asistată de avocat pe parcursul judecăţii, a lipsit la termenul la care au fost audiați toți martorii, întrucât nu a fost legal citată şi nici nu a avut termen în cunoştinţă, însă la termenul stabilit pentru dezbateri a fost citată şi s-a prezentat, punând personal concluzii. Împotriva sentinţei primei instanţe au declarat apel atât inculpatul, cât şi partea civilă.
Pentru etapa apelului aţi fost angajat ca avocat de partea civilă Z. Potrivit legii puteţi solicita instanţei de apel:

A. să respingă apelul declarat de inculpatul X, dacă acesta s-a întemeiat pe nelegala citare a părţii civile la termenul la care au fost audiaţi martorii;

B. să admită apelul declarat de partea civilă Z, să desfiinţeze sentinţa primei instanţe şi să dispună trimiterea cauzei spre rejudecare la această instanţă, dacă apelul părţii civile s-a întemeiat pe nelegala citare a acesteia la termenul la care au fost audiaţi martorii;

C. să admită apelul declarat de partea civilă Z, să desfiinţeze sentinţa primei instanţe şi să pronunţe o nouă hotărâre, fără a putea să vă întemeiaţi apelul pe motivul nelegalei citări a părţii civile la termenul la care au fost audiaţi martorii.

99. În dosarul nr. 333/P/2026 se efectuează urmărirea penală faţă de inculpaţii A şi B. Inculpatul A este urmărit pentru comiterea unei infracţiuni de tâlhărie, constând în aceea că, prin violenţă, i-a sustras telefonul mobil persoanei vătămate X. Inculpatul B este urmărit pentru infracţiunea de tăinuire, constând în aceea că a cumpărat telefonul mobil de la A. Prin rechizitoriu, inculpatul A este trimis în judecată sub aspectul comiterii infracţiunii de tâlhărie, iar faţă de inculpatul B se dispune clasarea, procurorul apreciind că B nu a cunoscut şi nici nu a putut să prevadă că telefonul mobil pe care l-a cumpărat provenea din comiterea unei infracţiuni.
Apreciaţi că, odată ajunsă cauza în faza judecăţii:

A. persoana vătămată X poate solicita primei instanţe să extindă acţiunea penală şi faţă de B, dacă face dovada că acesta a cunoscut că telefonul mobil cumpărat provine din infracţiunea de tâlhărie comisă de inculpatul A;

B. chiar dacă se află în termenul prevăzut de lege, persoana vătămată X nu se poate constitui parte civilă împotriva lui B;

C. persoana vătămată X nu poate solicita primei instanţe să dispună reluarea procedurii de cameră preliminară pe motiv că judecătorul de cameră preliminară a omis să verifice legalitatea soluţiei de clasare dispusă faţă de B.

100. Prin ordonanța din 17.11.2025, procurorul a dispus clasarea față de inculpatul A sub aspectul săvârșirii infracțiunii de furt calificat, pe temei că s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale. Ordonanța de clasare a fost comunicată inculpatului A și persoanei vătămate Z la data de 04.12.2025. La data de 08.12.2025, deși nu se formulase nicio plângere împotriva soluției de clasare, procurorul ierarhic superior celui care a dispus clasarea a constatat din oficiu că, în realitate, termenul de prescripție a răspunderii penale nu era împlinit, motiv pentru care a infirmat ordonanța din 17.11.2025 și a dispus redeschiderea urmăririi penale. Este adevărat că:

A. redeschiderea urmăririi penale trebuie supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară;

B. nu reprezintă un motiv de nelegalitate a redeschiderii urmăririi penale împrejurarea că aceasta a fost dispusă din oficiu, în lipsa vreunei plângeri împotriva soluției de clasare;

C. redeschiderea urmăririi penale este nelegală întrucât ea ar fi trebuit dispusă chiar de procurorul care a dispus soluția de clasare, prin revocarea ordonanței din 17.11.2025.